

KRISTUSE TAEVASSEMINEMISE PÜHA C AASTAL

(Esimene lugemine Ap1 ,1-11)

Lugemine Apostlite tegude raamatust

Esimese raamatu, armas Teofilos, kirjutasin ma kõigest sellest, mida Jeesus tegi ja õpetas kuni selle päevani, mil ta võeti üles taevasse. Enne seda andis ta Püha Vaimu läbi ülesanded oma apostlitele, keda ta endale oli valinud. Neile näitas ta pärast oma kannatust ja ülestõusmist paljude tunnustähtede kaudu, et ta elab, ja ilmutas end nendele nelikümmend päeva ning kõneles Jumala riigist. Ja kui nad kord üheskoos einet võtsid, keelas ta neil Jeruusalemmast lahkumast ja käskis oodata Isa töötuse täitumist ning ütles: "Te olete sellest kuulnud minu käest: Johannes ristis veega, aga teie saate peagi ristitud Püha Vaimuga." Aga need, kes olid kokku tulnud, küsisid temalt: "Issand, kas siis ehitad sa Iisraeli kuningriigi jälle üles?" Ja tema vastas: "Teile ei sünni teada aega ega hetke, mille Jumal oma vägevuses on seadnud, aga teile antakse Püha Vaimu vägi, mis laskub teie üle, ja te saate minu tunnistajaiks Jeruusalemmas, Juudamaal, Samaarias ja igal pool kuni maailma ääreni."

Ja kui ta seda oli öelnud, tõusis ta nende nähes kõrgele üles, ja pilv kattis ta nende silmade eest ära. Aga kui nad üksisilmi taevasse vaatasid, kuidas ta ära läks, vaata, siis seisid nende juures kaks meest valgetes rüüdes ja ütlesid neile: "Galilea mehed, miks te seisate ja vaatate üles taevasse. Jeesus, kes teie juurest üles taevasse võeti, tuleb samal kombel, kui te nägite teda taevasse minevat."

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps47 ,2-3. 6-7. 8-9. R:6)

R: Rõkake rõõmust, Issand on tõusnud taevasse.

Kõik rahvad, plaksutage käsi,
hõisake Issandale rõõmsa häälega,
sest hirmuäratav on Issand, kõigekõrgem,
tema on kuningas kogu maailma üle.

R:

Jumal on üles läinud keset rõõmuhõiskeid,
Issand on läinud üles pasunahääle saatel.
Mängige Jumala kiituseks, mängige talle,
Mängige meie Kuninga kiituseks, mängige talle!

R:

Sest Jumal on Kuningas kogu maailma üle,
laulge talle kiituse laulu,
Jumal valitseb rahvaste üle,
Jumal istub oma pühal aujärjel!

R:

(Teine lugemine Ef1 ,[17-23](#))

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast Efeslastele:

Vennad, ma tuletan teid meelde oma palvetes, et meie Issanda Jeesuse Kristuse Jumal, au Isa, annaks teile tarkuse vaimu ning ilmutaks teile ennast, et te teda tunneksite. Valgustagu tema teie südame silmi, et te tunneksite seda lootust, milles teid on kutsutud, ja teaksite, milline on tema päranduse aurikkus pühade jaoks ning kui väga on suur tema meelevald meie, usklike sees, kes me usume tema väe ja vägevuse läbi. See on aga Kristuses ilmsiks saanud, kelle ta surnuist üles äratas ja pani istuma oma paremale käele taevas, ning seadis ta kõrgemale igasugusest võimust, ülemusest, väest ja valitsemisest ning igast nimest, mida nimetatakse mitte ainult sellel, vaid ka tulevasel ajastul.

Kõik on ta seadnud Kristuse jalge alla, kelle ta on pannud üle kõige - oma Kiriku peaks, mis on tema ihu ja mida täidab tema, kes ta kõigiti kõige üle valitseb.

See on Jumala Sõna.

Salm enne evangeeliumi Mt 28,[19.20](#))

Halleluuja. Minge ja õpetage kõiki rahvaid;
mina olen teie juures kuni maailmaajastu lõpuni. Halleluuja.

(Evangeelium Lk24 ,46-53)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Jeesus ütles oma jüngritele: "Nii seisab kirjas ja nii pidi Messias kannatama ja kolmandal päeval surnuist üles tõusma, ning tema nimel peab kuulutatama kõikidele rahvastele alates Jeruusalemmast meelearandust pattude andekssaamiseks. Aga teie olete selle tunnistajad. Ja vaata, mina ise läkitan teie üle oma Isa töötuse. Teie aga jääge sellesse linna, kuni teid rüütatakse väga kõrgest". Siis viis Jeesus nad välja Betaania poole ja tõstis oma käed ning õnnistas neid. Ja sündis, et kui ta neid õnnistas, lahkus ta nende juurest ja tõusis üles taevasse. Ja nemad kummardasid teda ja pöördusid suure rõõmuga Jeruusalemma tagasi, ning olid alati templis ja tänasid Jumalat.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, me tähistame täna Kristuse Taevasseminemise püha - täna, kui taevasse tõusmine ja lendamine on inimesele argipäevane asi. Lendamise puhul tuleb siiski teatud tingimusi arvestada. Kõigepealt peab suutma end maast lahti rebida, ja siis tuleb osata jälle pehmelt

maanduda. Sest kõik teised variandid on üpris ebameeldivad - ühtmoodi halvasti lõpeb nii alla kukkumine kui ka, astronautide puhul, alatiseks "üles" jäämine.

Nii paneb Kristuse taevasseminemine meid oma tegude üle järele mõtlema. Me peame olema valmis, et kui ta kord tagasi tuleb, siis oleks tema "maandumine" pehme mitte ainult temale, vaid ka meile. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad vennad ja õed, Kristuse Taevasseminemise püha ja sellega seonduv sündmus pakub meile ikka veel peamurdmist. Pilkamisi võib keegi öelda: teie, kristlaste, taevasseminemise püha on kui kõigi nende kosmoses kaotsi läinud astronautide mälestuspäev. Maailmaruumirändur on juba ammu surnud, aga teie juthimiskeskus maa peal ootab kummalisel kombel temalt ikka veel signaali, ega ole lootust kaotanud. Tõepoolest: kas see, et me Kristuse tagasitulemist ootame, ei jäta meist veidi kummalist muljet?

Mulle tundub siiski, et pilkaja ei saa kõigest päris õigesti aru. Jutustus Kristuse taevasseminemisest kirjeldab meile ajatut sündmust, kuid läbi maailmapildi, mis oli ajast tingitud ja on tänapäevaks kehtetuks muutunud. Vanasti mõisteti maailma nii, et taevast oli üleval ja maa oli all. Nüüdisajal teab inimene, et maailm on palju keerulisem, ja et meie planeetki on vaid tolmukübe ääretus maailmaruumis, kus keegi ei oska öelda, kus on "üleval" ja kus "all". Aga kui pühakiri räägib meile sellest, et Kristus läks taevasse, siis ei tähenda see, et ta pidanuks kaduma kuhugi kaugesse galaktikasse ja sealt vahel lendava taldrikuga salamahti vaatamas käima, kas me ikka oleme head lapsed ja peame tema kätte.

Mõnes keeles on asi lihtsam, näiteks inglise keeles nimetatakse taevast, milles Jumal elab, sõnaga "heaven", kuid see koht, kus lendavad lennukid ja raketid, on "sky". Jumala taevast on midagi muud kui see, mida on võimalik astronoomia, füüsika ja meteoroloogia vahenditega uurida.

Tegelikult ei räägi ka Uus Testament Jumala elupaiga puhul "taevast" - "hos uranós", vaid "taevastest" - "ton uranoon", mitmuse vormis. Need taevast ei tähista energia, aja ning ruumiga määratletavat, vaid midagi kvalitatiivselt erinevat, siin maailmas kättesaamatut. Tänapäeva inimene on paraku harjunud mõistatusi lahendama ja küsima, KUIDAS miski aset leidis, kuid antud kontekstis on see mõttetu. Pühakiri vastab ennekõike hoopis tähtsamale küsimusele, nimelt küsimusele MIKS. Alles siis pakutakse meile vahendid, kuidas me saaksime olla paremad inimesed.

Taevasseminemispüha sõnum on sellest perspektiivist selge ja arusaadav: Kristuses jõudis esimene inimene lõplikule täiusele Jumala juures, jõudis tema juurde, et valmistada aset kõigile hea tahtega inimestele. Kristuses saame paremini aru, mida Jumal inimeselt ootab, sest tema eeskujud ja õpetused jäävad alati meiega: "Mina olen teie juures kuni maailma lõpuni" - nii, nagu on kirjas Matteuse evangeeliumi viimase peatüki viimases salmis.

Matteus ei räägi meile maailmalõpust, vaid kinnitab, et elu siin maa peal ei ole nagu film taevasseminemiskomandost, milles lõpuks kõik traagiliselt hukuvad, jõudmata kunagi oma sihtmärgile. Elu ei ole näitemäng, mida meie võime pealtvaatajatena jälgida ja lõpus tunnustavalt aplodeerida, vaid elu seab meid valiku ette lootuse ja lootusetuse vahel, kusjuures lootust antakse neile, kes elavad Jeesuse põhimõtete järgi. Sellepärast, armsad õed ja vennad, kui ajalik aeg meid

ükskord maha jätab, siis suremisel on mõte ainult sellel tingimusel, et lõpule jõuab vaid meie habras maine eksistents, maandub kaduvuse keskele ja möödub, hing aga suubub ülevasse Jumala lähedusse, et temast enam mitte kunagi lahkuda. Aamen.